LXXXVI.

समतीते दशाके तु कृतशीचो नृपात्मज्ञः। चक्रे दादशिकं श्राद्धं त्रयोदशिकमेव च ॥ १॥ द्दौ चोद्दिश्य पितरं ब्राव्हाणेभ्यो धनं तदा। मकाकीिण च वस्त्राणि गाश्च वाक्नमेव च ॥ १॥ यानानि दासीदासांश्च वेश्मानि वसुमिति च। भूषणानि च मुख्यानि राज्ञस्तस्यौधदे हिके ।। ३ ।। त्रयोदशाहे अतीते तु कृते चानत्तरे विधी। समेता मन्त्रिणः सर्वे भरतं वाक्यमब्रुवन् ॥ ४ ॥ गतः स नृपतिः स्वर्गे भर्तासीयो गुरुश्च नः । प्रव्रात्य द्यितं पुत्रं रामं लच्मणमेव च ॥५॥ वमय भव नो राजा धर्मतो नुवरात्मज । प्राप्नोति नापदं यावदिदं राष्ट्रमराजकं ॥ ६॥ श्राभिषेचनिकं द्रव्यमिदमादाय सर्वशः। राजानमभिषेतुं वामिच्हति नृपमित्रणः ॥ ७॥ इदं राज्यं गृकाण वमन्ववायक्रमागतं । श्रभिषेचय चात्मानं पाहि चास्मान् नराधिप ॥ ६॥ इत्युक्तो भरतो द्रव्यमाभिषेचनिकं तदा । मङ्गलार्थं समालभ्य राज्ञस्तान् मन्त्रिणोऽत्रवीत् ॥ १॥